352D7002



## ΑΠΟΦΑΣΗ ἀριθ. 2-52

### τῆς 23ης Δεκεμβρίου 1952

### περί καθορισμοῦ τῶν ὅρων ἐπιβολῆς καί εἰσπράξεως τῶν εἰσφορῶν πού προβλέπονται στά ἄρθρα 49 καί 50 τῆς συνθήκης

Η ΑΝΩΤΑΤΗ ΑΡΧΗ,

Ἔχοντας ὑπόψη:

τά ἄρθρα 49 καί 50 τῆς συνθήκης,

τίς παραγράφους 6 καί 7 τῆς συμβάσεως,

Ἐκτιμώντας:

ὅτι προκειμένου νά προσπορίζεται τά ἀναγκαῖα χρηματικά μέσα γιά τήν ἐκπλήρωση τῆς ἀποστολῆς, τήν ὁποία τῆς ἀναθέτουν ἡ συνθήκη καί ἡ σύμβαση, πρέπει ἰδίως νά ἐπιβάλει εἰσφορές ἐπί τῆς παραγωγῆς τοῦ ἄνθρακος καί χάλυβος·

ὅτι σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 50 παράγραφος 2 τῆς συνθήκης πρέπει νά καθορίσει, κατόπιν διαβουλεύσεως μέ τό Συμβούλιο, τούς ὅρους ὡς πρός τήν ἐπιβολή καί εἴσπραξη τῶν εἰσφορῶν αὐτῶν, ἀποφεύγοντας κατά τό μέτρο τοῦ δυνατοῦ τίς σωρευτικές φορολογίες·

Κατόπιν διαβουλεύσεως μέ τό Συμβούλιο,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ:

*Ἄρθρο 1*

1. Οἱ εἰσφορές ἐπί τῆς παραγωγῆς ἄνθρακος καί χάλυβος πού προβλέπονται στά ἄρθρα 49 καί 50 τῆς συνθήκης, ἐπιβάλλονται ἐπί τῶν ἀκολούθων προϊόντων:

1) πλίνθων ἐκ λιγνίτου καί ἡμιοπτάνθρακος ἐκ λιγνίτου·
2) λιθάνθρακος ὅλων τῶν κατηγοριῶν·
3) χυτοσιδήρου πλήν τοῦ προοριζομένου διά τήν κατασκευήν τύπων·
4) χάλυβος Τόμας εἰς τύπους·
5) χάλυβος εἰς τύπους ἄλλους ἐκτός ἀπό Τόμας εἰς τύπους·
6) ἑτοίμων προϊόντων καί τελικῶν προϊόντων, ἀναφερομένων εἰς τό παράρτημα I τῆς συνθήκης.

2. Ἡ ποσότης σέ τόννους τοῦ λιθάνθρακος ἡ ὁποία λαμβάνεται ὑπόψη εἶναι ἡ καθαρή παραγωγή μετά τήν διαλογή καί ἔκπλυση, δεδομένου ὅτι τά κατώτερα προϊόντα ὑπολογίζονται στό πραγματικό τους βάρος.

3. Οἱ εἰδικοί χάλυβες, πού ἀνήκουν στήν κατηγορία γ) τοῦ παραρτήματος III τῆς συνθήκης, εἰς τύπους ἤ ἕτοιμα προϊόντα, ἐξαιροῦνται τῆς ἐπιβολῆς εἰσφορᾶς.

*Ἄρθρο 2*

1. Ἡ μέση ἀξία κατά τόννο γιά κάθε ἕνα ἀπό τά προϊόντα, πού ἀπαριθμοῦνται στό ἄρθρο 1, προκύπτει ἀπό τή διαίρεση διά τοῦ βάρους σέ παραχθέντες τόννους, τῆς συνολικῆς ἀξίας τῆς παραγωγῆς τῆς Κοινότητος, ὑπολογιζομένης βάσει τῶν καθαρῶν ἐσόδων ἀνά πωλούμενο τόννο κατά τήν ἔξοδο ἀπό τό ἐργοστάσιο.

2. Ἡ ἀξία, πού λαμβάνεται ὑπόψη γιά τόν ὑπολογισμό τῆς βάσεως τῶν εἰσφορῶν, ὁρίζεται ἐκπιπτούσης ἀπό τή μέση ἀξία, ὅπως καθορίσθηκε ἀνωτέρω, τῆς ἀξίας τῶν μέσων ποσοτήτων τῶν προϊόντων πού ὑπόκεινται στήν εἰσφορά, καί τά ὁποῖα περιλαμβάνονται στήν παραγωγή ἑνός τόννου τοῦ οἰκείου προϊόντος.

Γιά τήν πραγματοποίηση αὐτῶν τῶν ἐκπτώσεων λαμβάνονται ὑπόψη:

— γιά τήν παραγωγή ἄνθρακος, οἱ ποσότητες ἄνθρακος πού εἶναι ἀναγκαῖες γιά τήν ἐκμετάλλευση,
— γιά τήν παραγωγή χυτοσιδήρου, ἡ μέση κατανάλωση τοῦ ἄνθρακος, πού χρησιμοποιεῖται γιά τήν παραγωγή του,
— γιά τήν παραγωγή χάλυβος, ἡ μέση κατανάλωση ἄνθρακος, αὐξημένη διά τῶν ποσοτήτων τοῦ ἄνθρακος, πού ἀντιστοιχοῦν στό χυτοσίδηρο, ὁ ὁποῖος χρησιμοποιεῖται στήν παραγωγή τοῦ χάλυβος,
— γιά τήν παραγωγή τῶν ἑτοίμων καί τῶν τελικῶν προϊόντων, πού καθορίζονται στό παράρτημα I τῆς συνθήκης, ἡ μέση κατανάλωση χάλυβος εἰς τύπους.

3. Οἱ μέσες ἀξίες καί οἱ ἀνωτέρω καθοριζόμενες ἐκπτώσεις ὑπολογίζονται γιά κάθε ἕνα ἀπό τά προϊόντα πού ἀπαριθμοῦνται στό ἄρθρο 1, βάσει τῶν στατιστικῶν δεδομένων, τά ὁποῖα συλλέγονται ἀπό τήν Ἀνωτάτη Ἀρχή.

4. Βάσει τῶν μέσων ἀξιῶν καί τῶν ἐκπτώσεων, πού ὁρίζονται σύμφωνα πρός τό παρόν ἄρθρο, ἡ Ἀνωτάτη Ἀρχή καταρτίζει τιμοκατάλογο, στόν ὁποῖο καθορίζονται σέ λογιστικές μονάδες τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἑνώσεως Πληρωμῶν καί ἐνδεικτικά στό νόμῖσμα κάθε Κράτους μέλους τῆς Κοινότητος, τό καθαρό ποσό εἰσφορᾶς κατά τόννο, γιά κάθε ἕνα ἀπό τά προϊόντα, πού ἀπαριθμοῦνται στό ἄρθρο 1.

*Ἄρθρο 3*

Ἡ Ἀνωτάτη Ἀρχή τροποποιεῖ τόν τιμοκατάλογο ὅταν διαπιστώνει μεταβολή 10% ἐπί τῆς μέσης ἀξίας ἑνός τῶν προϊόντων, ἐν σχέσει πρός τήν ἀξία, πού ἐλαμβάνετο προηγουμένως ὑπόψη.

*Ἄρθρο 4*

1. Οἱ εἰσφορές ὀφείλονται ἀπό κάθε ἐπιχείρηση ἐπί τῆς ποσότητος σέ τόννους τῆς φορολογητέας παραγωγῆς της, περί τῆς ὁποίας πρέπει νά γίνεται δήλωση κάθε μήνα.

2. Οἱ καταβολές καθίστανται ἀπαιτητές τήν 25η κάθε μηνός ἐπί τῆς παραγωγῆς τοῦ προηγουμένου μηνός, ἀρχῆς γενομένης ἀπό τό Φεβρουάριο 1953.

3. Ἡ καταβολή πραγματοποιεῖται ἀπό κάθε ἐπιχείρηση, γιά τό σύνολο τῶν ἐγκαταστάσεων πού εἶναι προσαρτημένες σέ αὐτή, στούς ταχυδρομικούς ἤ τραπεζικούς λογαριασμούς, πού ἀνοίγονται γιά τό σκοπό αὐτό στό ὄνομα τῆς Ἀνωτάτης Ἀρχῆς ἐντός τοῦ Κράτους μέλους, στήν ἐπικράτεια τοῦ ὁποίου ἡ ἐπιχείρηση αὐτή ἀσκεῖ τή δραστηριότητά της. Ἐν τούτοις, οἱ ἐγκαταστάσεις πού ἐξαρτῶνται ἀπό ἐπιχείρηση ἐγκατεστημένη στήν ἐπικράτεια ἄλλου Κράτους μέλους ἤ τρίτης χώρας, πραγματοποιοῦν αὐτές οἱ ἴδιες τίς καταβολές πού ἀντιστοιχοῦν στήν παραγωγή τους.

*Ἄρθρο 5*

Ἡ παρούσα ἀπόφαση ἀρχίζει νά ἰσχύει στά ἐδάφη τῆς Κοινότητος ἀπό τήν 1η Ἰανουαρίου 1953.

Ἡ παρούσα ἀπόφαση ἐλήφθη καί ἐξεδόθη ἀπό τήν Ἀνωτάτη Ἀρχή κατά τή διάρκεια τῆς συνεδριάσεώς της τῆς 23ης Δεκεμβρίου 1952.

*Γιά τήν Ἀνωτάτη Ἀρχή*

*Ὁ Πρόεδρος*

Jean MONNET